

БЕРЕГАМИ ЧОРНОБИЛЬСЬКОЇ АМАЗОНКИ...

ДЕРЖАВНИЙ КОРДОН. ЗУСТРІЧ З БОРМАНОМ

Прикро вражений тим, що ріка Прип'ять тепер не має природного витоку, я змінив попередній план і вирішив розпочати свій похід від того місця, де сходяться три державні кордони – України, Білорусі та Польщі. (Це місце приблизно за 20 кілометрів від колишнього витоку Прип'яті). Спасибі за допомогу голові Шацької райдержадміністрації В. С. Найді, який домовився з нашими прикордонниками про необхідні для мене перепустки. І невдовзі разом з головою Пульмівської сільської Ради П. Ф. Котом і водієм Петром Базилюком ми вирушили у бік Західного Бугу.

Біля того місця, де до наших металевих стовпів з колючим дротом пристиковується білоруська охоронна система, ми сфотографувалися на добру згадку, розпрощалися – і я взяв курс на північний схід.

Вирізавши у найближчому ліску міцний ціпок з якогось невідомого дерева, я подумки поділив усіх "членів" нашої повністю укомплектованої маленької експедиції на дві групи. Старі друзі – це компас, фото-

апарат "Київ-4", мисливський ніж, сокирка, бінокль, пила, штормовий костюм, капрона альпіністська вільовка та інші необхідні речі, з якими я вже багато разів бував раніше в далеких походах. А нові "знайомі" – рюкзаки, спальний мішок, намет та спеціальне взуття. Все це сучасне спорядження було

сильне й стрімке, схоже на сірого вовка... Але згодом виявилось, що то собака пастуха з села Кошари діда Федосія Сивохи з незвичною кличкою – Борман. Дізнавшись, що я журналіст, дід поскаржився, що йому і його бабі останній раз давали пенсію по 37 гривень ще в березні, а йому зараз

ЖУРНАЛІСТСЬКА ЕКСПЕДИЦІЯ "ВЧ"

виготовлене на столичних підприємствах "Фіорд-Бот" і "Київ". Таким спорядженням незвичайної для мене конструкції я ще ніколи не користувався, а тому ставився до нього з недовірою. У цю подорож вперше відпра-

грошей немає навіть на хліб.

- А в сусідній Білорусі, - повідомив Федосій Олександрович, - президент Лукашенко видає пенсію щомісяця. І зарплату люди отримують там вчасно. Якби

В час економічної кризи кінь став незамінним другом для селянина

вився і фотоапарат "Canon", спеціальний ліхтарик, що не боїться води, і, зрештою, ось цей ціпок, який щойно приєднався до нашої групи.

Я знав, що кожного з нас далека дорога перевірить на міцність по-справжньому і поставить свою безкомпромісну оцінку...

Несподівано між деревами промайнуло щось

можна було, то ми свої Кошари приїжджали б до білоруської землі.

Я нічим не міг заперечити старому...

А вранці, після ночівлі на одній з турбаз на березі озера Світазь, у мене відбулася приємна зустріч з колишнім директором Шацького національного парку Михайлом Шумським, з яким

ми кілька разів готували проблемні статті для газети "Радянська Україна". Коли я зайшов у Шацьку в місцевий лісний технікум, яким тепер керує Михайло Антонович, то виявилось, що він поїхав з студентами на практичні заняття в лісовий розплідник. Залишивши йому в приймальні записку, я пішов далі. А через півтори-дві години Михайло Антонович наздогнав мене автомашиною аж за озером Люцимир. З його розповідей мені було приємно дізнатися й про те, що вже четвертий рік Шацький лісний технікум повністю забезпечує всіх своїх випускників роботою. Нинішнього року, наприклад, 122 випускники отримали направлення не тільки в держлісгоспи та міжгосподарські лісгоспи Волині, Київщини, Вінничини, Рівненщини, Львівщини, Черкащини і Херсонщини, а й навіть на острів Бирючий, що в Азовському морі. Викладачі й студенти зробили своїми силами гарний ремонт в усіх навчальних корпусах і майстернях. Директор зумів на два роки забезпечити технікум вугіллям. Для поліпшення фінансової ситуації розширено свій розсадник і тепер саджанці цінних лісових і декоративних порід дерев та чагарників продають багатьом областям України. Так і виживають у цей нелегкий час...

(Далі буде)

**Микола ХРІЄНКО.
Фото автора.**